

טמונה בפרשה

נצחיק - זלמן

לסדר את הפרשה

אפנימ רשית (שמי) הפרשה 2021, 2271
ליון 2021, חודש תשרי, אור גלים
פרשה, כשגליו, תגלו האוריות, אור
הפסוק מהפרשה.

א. כח ושכר התשובה

ב. משה מכנס את בני למעמד
הברית

ה. נגישות התורה והמצוות וכח
הבחירה

ז. דברי משה לבני ביום מותו

י. משה מצוה על ספר התורה

מ. משה מתרה לא לסור מהשי"ת

מ. שאלת הגוים על עונשי בני
ותשובתם

נ. עונשי עובדי ע"ז

ע. משה מחזק את יהושע

ר. ציווי לכתוב את השירה

ש. מצות הקהל

"

"

שאלה לשולחן השבת

"ויאמר אלהם בן מאה

ועשרים שנה אגבי היום"

כשבא משה לפני פרעה
בשליחות הקב"ה בפעם
הראשונה לפני עשרת המכות,
היה בן שמונים כמו שכתוב
בפסוק: "ומשה בן שמונים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים שנה
בדברם אל פרעה".

ויש לבאר אם כן מה אירע
בחשבון השנים. הלוא בוודאי
משה נהיה בן 81 קודם שיצאו
ממצרים שהרי נולד בז' באדר
ולפני כן עמד לראשונה לפני
פרעה והיה בן שמונים, אם כן
לאחר 40 שנים במדבר היה
אמור להיות בן 121 לכאורה?

השאלה הינה לזכור דיון 2021

ליון השבת, יתן אלוה את גשמתו

למזכר (237) מקורות, אס (2021),

121) אכנא מן

הגשמת 2021, חודש תשרי.

ס פנינים

"הנסתרת לד' אלקינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת"

שני זמנים הם לגאולה העתידה, האחד נסתר מאתנו וידוע רק להקב"ה בבוא העת, והשני גלוי וידוע לכל: כאשר כל ישראל יחזרו בתשובה שלימה: היום אם בקולו תשמעו, וכמו שאמרו חז"ל (סנהדרין צח): "זכו-אחישנה, לא זכו-בעיתיה". 'הנסתרות' - הזמן הקבוע נסתר מאיתנו וידוע רק לד' אלקינו אבל, 'הנגלות' - הזמן הגלוי והידוע הוא לנו ולבנינו לעשות את כל דברי התורה - על ידי תשובה ומעשים טובים אנו יכולים להחיש הגאולה אפילו להיום! (כתב סופר)

"ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע"

אנו רואים שמשה רבינו מדגיש בדבריו כמה עמים את העניין של 'היום' בפסוק שלפנינו וכן בפסוקים: 'אשר אנוכי מצוך היום', 'הגדתי לכם היום', 'העידותי בכם היום', ועוד, ויש לבאר מה פשר הדגשה זו. כתוב בגמרא (ע"ז ה): 'שלומדים מן הפסוק: 'ולא נתן ד' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה', שאין אדם עומד על דעת רבו עד ארבעים שנה. לכן, משה רבינו מוסיף בכל מקום את המילה 'היום', כיון שרק כעת, לאחר ארבעים שנה יש לכם לב לדעת ולהבין את כל מה ששמעתם במשך השנים הללו. ולפי זה אף ניתן לבאר את שאלת הגמרא (ברכות סג): 'על הפסוק: 'הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם' 'וכי אותו היום ניתנה תורה לישראל? והלוא אותו יום סוף ארבעים שנה היה? ולדברינו מובן, שרק היום בחלוף ארבעים שנה, עתה יש להם לב לדעת ולהבין ולעמוד על דברי רבם, בזה איפוא נהיו לעם. (גר למאור)

"והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות"

המגיד מדובנא המשיל משלו: בסוף היום וכול הממהר לביתו, שלא נותרו לו אלא שאריות בלבד, נוטל הוא את הנותר מכל סל וסל, מערבב את כל סחורתו יחד בסל אחד, ומוכרם בחצי מחיר - לפי שברצונו להיפטר מהם מהר ככל האפשר. ולפיכך - 'והיה כי תמצאנה אותו רעות רבות וצרות', כשאתה רואה ערבוביה של צרות שונות ומשונות באות ויורדות על ישראל - סימן הוא, שכבר כלתה כל הסחורה, וכבר מגיעים אל השאריות, וזה הקץ ממש, וכבר נחפזים לחזור הביתה. רבי שמחה בונם מפשיסחא היה מסיח לבו לפני הקב"ה: 'הבטחת לנו על ידי רבותינו ש"אין בן דוד בא, אלא בדור שכולו זכאי או בדור שכולו חייב'. והרי גלוי וידוע לפניך, שאם נצטרך חלילה לחכות לכולו זכאי, מי יודע אם אי פעם נגיע לכך! ובכן, ברור שבסופו של דבר, על כורחה תבוא הגאולה בדור שכולו חייב. ואם אף דרך זו מתמשכת כל כך, הרי זה וודאי משום שעוד מצויים בכל עיר כמה יהודים יראים ושלמים שלא הגיעו עדיין חלילה למדרגה של כולו חייב, ובגללם הגאולה מתעכבת. ושואל אני ממך, ריבונו של עולם: מה אכפת לך, שעדיין מצויים מעט יהודים יראי שמים, ומפני מה תהיה מעכב בגללם את הגאולה? (שבעים פנים לתורה)

"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדנה את בני ישראל שימה בפיהם"

ישנו דיון בקרב גדולי האחרונים, האם אומרים שאדם הכותב דבר מה הרי הוא כאילו אמרו בפיו, או שלא. (עיין בשו"ת שב יעקב סי' מ"ט, ובשו"ת חות יאיר סי' ט"ז) ויש לבאר לפי הצד שכתביה כן כדיבור, כיצד יכולים סופרי הסת"ם לעשות את מלאכתם ולכתוב את שם הוי"ה ככתבו, והרי אסור לקרוא אותו ככתיבתו בזמן הזה, ואם כתיבה כדיבור, הרי הם כקוראים את שם השם בפייהם בכל פעם בו כותבים את השם? ויש לומר: א. גם אם כתיבה כדיבור, אם מכוון במפורש שלא תהא כתיבה זו כדיבור - הדבר מועיל לכך. (רע"א ב. האיסור לומר את שם השם הוא ככתיבתו ומנוקד, והסופרים לא כותבים בניקוד, ואותיות בעלמא אין יכולת לאדם לבטא בלא שילביש עליהם ניקוד כלשהו אף אין זה נחשב כאמירת השם. (דבר אליהו) ג. אין להקשות על כן, שהרי התורה עצמה ציוותה לכתוב כן ואין פקפוק על כך אפילו אם נאמר שבכל שאר המקומות כתיבה כדיבור. ד. יש לחלק ולומר שישנם דברים שיועילו בכתיבה כגון בדברים שחסרים אנו מידע לגבי מעשיו ורצונותיו של האדם מבחינה הלכתית. אבל בדברים שההלכה מצריכה דיבור ממש ואמירה בפה - בוודאי שלא נאמר שכתביה כדיבור. ה. כל מה שאומרים שכתביה כדיבור הוא מתי שבא להתבטא בכתב במקום לדבר בפיו. (ע"פ תשובות הקוראים לשאלה לשולחן השבת" ע"ח)

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.

זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה וניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביין'. 2. לשלוח שיק למערכת.

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פרח
במשפחה

טמונה בפרשה

נלגה - וילך

חידון אי' ת' וילך - הפוך

הגשמה לאל שאלה אסגיימג באור המופיעה בראש השורה.

- א. שתי שמות של פרשות בתורה, ומופיעות בפרשה
- ב. משה __ את השירה הזאת
- ג. משה מזכיר לבני ישראל מה שעשה הקב"ה ל__
- ד. הקב"ה __ את ממלכת סיוחן ועוג
- ה. " __ __ הזאת לפניו לעד"
- ו. 2 המילים האחרונות בשירת האזינו: __ (רש"י)
- ז. כך מתרגם אונקלוס את המילה: "והיה לאכל" (יז)
- ח. יש האומרים שס"ת היה __ בתוך הארון (רש"י)
- ט. וי"א שעל (מ) דף שהיה __ מן הארון מבחוץ (רש"י)
- י. "נכר הארץ" - ' __ הארץ' (רש"י)
- ך. הוא קורא את התורה במצות הקהל
- ל. " __ __ והך על קדקדן" (רש"י)
- ם. משה אמר ליהושע שהם יסייעו לו בהנהגתו (רש"י)
- ן. נהר שמוזכר בפרשה
- ס. ב'זאת הברכה' כתוב על משה שלא __ לחה (רש"י)
- ע. יורשו של משה בהנהגת העם
- ף. כך מתרגם אונקלוס את המילה: "חזק ואמץ"
- ץ. היו קוראים בעזרה מתוך ס"ת מעל בימת __
- ק. כך מתרגם אונקלוס את המילה: "לצאת ולבוא"
- ר. "ואנכי __ פני"
- ש. דבר שנשתבחה בו ארץ ישראל
- ת. מילה נרדפת למילה 'סוף'

חידון אי' ת' נצבים

הגשמה לאל שאלה אסגיימג באור המופיעה בראש השורה.

- א. עיר שנהפכה, בימי אברהם
- ב. נאמר על התורה - "לא __ היא"
- ג. כינוי לשיקוצי הגויים
- ד. "ואמר ה __ האחרון"
- ה. "למען ספות __ את __"
- ו. " __ ד' מעל אדמתם באף ובחמה"
- ז. השי"ת ימול אף את לבבם
- ח. אנו מצווים לבחור בהם
- ט. ד' ישוב עלינו ל __
- י. "לא בשמים היא ולא מעבר ל __"
- כ. ד' __ ברית עם ישראל בצאתם ממצרים
- ל. שורש מר
- מ. ראה נתתי לפניך .. את החיים ואת הטוב ואת ה-
- נ. ה __ ל __ ד' אלקינו וה __ לנו ולבנינו"
- ס. עיר נוספת שנהפכה
- ע. עוד עיר שנהפכה
- פ. "פן יש בכם שורש __ ראש ולענה"
- צ. העיר הרביעית שנהפכה, ולשממה הפכה
- ק. "באף ובחמה וב __ גדול"
- ר. התורה אינה __ ממך
- ש. "ושב ד' אלקיך את __"
- ת. "וראו את מכות הארץ ההיא ואת __"

ואלה שלמות:

"התורה הזאת"

ישנם שבעים שמות לתורה, מהם? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

דבר אחר: כי חיים הם למוצאיהם - למי שמוציאן מפיו. מעשה בתלמיד אחד של רבי אליעזר בן יעקב שהיה ממהר בכל תלמודו בשעה אחת פעם אחת חלה ושכח את כל תלמודו. מה גרם לו לשכוח? על ידי שלא היו אומרו מפיו. התפלל עליו רבי אליעזר בן יעקב וחזר כל תלמודו. (ע"פ מדרש רבה). ברוריה (אשתו של ר' מאיר) מצאה פעם אחת תלמיד שישב וגרס את תלמודו בלחישתו. בעטה בו ואמרה לו: 'לא כך כתוב: "ערוכה בכל ושמרה"?! אם ערוכה היא ברמ"ח אברים שלך - משתמרת בקרבך התורה שלמדת, ואם לאו - אינה משתמרת אלא משתכחת ממך תורתך!'. ואמר לו שמואל לרב יהודה: 'שיננא (חריף)! פתח פיך ותקרא מקרא, פתח פיך ותשנה משניות, כדי שייתקיימו בידך ותישמר התורה אצלך, ותאריך ימים. שנאמר "כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא" - אל תקרא 'למצאיהם' אלא: 'למוצאיהם', דהיינו לאלו שמוציאים את דברי התורה בפה, כשהם לומדים, אז: "חיים הם", שמביאים את האדם לאריכות ימים. (ע"פ עירובין נג: - נד.)

מעלה בפרשה

התפלל וקבל פניו.
בטרם נפל למשכב.
הגיש מאפה במתנה.
כי פחד מההפגנה.

המונח המצויץ היו מילה בג'ג
אוריות המופיעה בפרשה,
אשר כל שורה בגידיה רומג
להקשר שונה שלה.
(יגכן כגיב אסר ומילופי אוריות בג'ג)
הקיה דומה)

הגשמה אסגיימג באור המופיעה בראש השורה

ושפני טמוני חול

נשיכים

אלו ברמות שייך שרק נשים תברכנה?

בפיך ובלבבך לעשותו

את כל עיקרי המצוות ניתן לחלק לג' חלקים: לימוד התורה ומצוותיה, מצוות לא תעשה ומצוות העשה. דהיינו שהפה הוא כנגד לימוד התורה, הלב כנגד מצוות הלא תעשה שערלת הלב מחמדתן, והעשייה היא במצוות העשה. ובאותו האופן ניתן לחלק את שלושת הדברים שהעולם עומד עליהם: תורה, עבודה וגמילות חסדים. (רבינו בחיי)

שעשועי דאורייתא

גפרית ומלח

היכן עוד בתורה כתוב 'מלח'? (6 תשובות)

מצאו נא בפרשה:

1. שלושה אנשים שמופיעים באותו הפסוק, פעמיים בפרשה.
2. חמש מילים רצופות שמסתיימות באות ת'.
3. שניים מסימני ראש השנה.
4. פסוק שמתחיל באות ו' ומסתיים באות כ'.
5. כשם הפרשה, וילך.
5. את שמותם של 3 ספרים בתנ"ך.

זיכרון סימן

זיכרון אורחא ורמזא לצורך הספר פסוקי הפרשה

ובזהרת בחיים למען תחיה.

בפרשת נצבים ישנם 40 פסוקים, בפרשת וילך ישנם 30 פסוקים, וביחד: 70.

ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילה: "בחיים" = בגימטריא = 70

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: מצות עשה שחייבים לעשותה אף בפיקוח נפש: מלחמת עמלק ומלחמת ז' העמים. (מנ"ח מנ"ח תכה ס"ק ג', תרג ס"ק ד'). **לסדר את הפרשה** - "בן מאה ועשרים" - **חידון א' ת'** - אדמה, בשמים, גילולים, דור, הרוה הצמאה, ויתשם, זרעך, חיים, טוב, ים, כרת, לענה, מוות, נסתרות נגלות, סדום, עמורה, פורה, צבויים, קצף, רחוקה, שבותך, תחלואיה. **חידון א' ת' הפוך** - וירא ויקרא, כתב, עוג, השמיד, וענתה השירה, אדמתו עמו, למבו, מונח, בולט, גוי, המלך, טול מקל, זקנים, הירדן, נס, יהושע, תקף, עץ, למפק, הסתר אסתיר, דבש, אחרית. **שעשועי דאורייתא** - בפרשת לך לך: "ים המלח", בפרשת וירא: "נציב מלח", בפרשת ויקרא: "במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבןך תקריב מלח", בפרשת קרח: "ברית מלח עולם", בפרשות מסעי ודברים: "ים המלח". 1. אברהם יצחק ויעקב. 2. "כרת את הברית הזאת ואת". 3. "חלב ודבש", "אשר כרתי אתו". 4. "ויצו את יהושע... עמך". 5. ויקרא, הדברים, יהושע. **ואלה שמות** - תורה, ראשית, קנין, חכמה, מוסר, בינה, ערמה, דעת, מזמה, משל, מליצה, חידה, צדק, משפט, מישורים, יין, לקח, תחבולות, ספר הברית, ספר מלחמות ד', יראת ד', טהורה, עומדת לעד, תמימה, משיבת נפש, נאמנה, מחכימת פתי, עץ חיים, מצות ישירים, משמחי לב, מאירת עינים, זהב, זכוכית, כלילת יופי, כסף, טובה, פנינים, לוית חן, ענקים, אש דת, דבש, חלב, נופת צופים, שמן, תורק, מגד(נ)ים, שעשועים, שלישים, מועצות, מתוקים, תורי זהב, אמת, נעימים, נחלה, עצה, עמוקה, ארוכה, רחבה, עטרה, בתולה, כלה, אשת נעורים, ששון, שמחה, תאנה, חסד, תושיה, אילת אהבים, יעלת חן, דדים, לחם, מים, יקרה, חרוץ, תבואה. (ובמקור אחר: שירה, ירושה, עדות, נוצר, חמודה, גזית, כלי פז, אשורית, שמץ, עטרת דודים, חכמים). **מילה בפרשה כי תבוא** - אמן. "היוצר הביע את אישורו" - יוצר הוא אמן וכן אמן היא מילת אישור והסכמה, "שמומחה יזמור את יעדו" - איש מקצוע מומחה הוא אומן, "שורות עצים בטיפולו" - שורה של גפנים או קמה קרויה אמן, "והכשירים כילדיו שלו" - הכשיר מישוהו-אימן וכן ישנה התייחסות לילדיו בלשון הפסוק 'האומן את היונק'. **טמונות בפרשה** - 1. "מי יעלה לנו השמימה" (ל"ב). 2. "ראה נתתי לפניך את החיים.. הטוב.. המוות.. הרע" (כט, כג). 3. "לצאת ולבוא" (לא, ב). 4. "ועד שואב מימין" (כט, י). 5. ספר התורה מוזכר פעמים רבות בפרשה. 6. "או משפחה" (כט, יז). "האנשים והנשים והטף" (לא, יב). "אתם נצבים כולכם" (כט, ט). 7. "ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים" (ל"ג). 8. "יעשן אף" (כט, יט). 9. "וסרתם מן הדרך" (לא, כט). 10. "ויכתוב את השירה" (לא, כב). 11. "אהל מועד" (לא, יד). 12. "בחג הסכות" (לא, יא). 13. "לפי שהם יראים שמה יגבבו" (רש"י כט, טז). 14. -טמונה ללא פתרון, תחשבו! **טמונות בהפטרה** - 1. "כחתן יכהן פאר וככלה" (סא, י). 2. "וכנגה זרועיה תצמיח" (סב, ו). 3. "על חומתיך... הפקדתי שומרים" (סב, ו). 4. "כדורך בגת" (סג, ב). **שאלה לשלח השבת ראה** - שאלנו: מדוע לא נאמר את הכלל שעשה דוחה לא תעשה ושיבוא העשה של "ואת כל שללה שרפת" וידחה הלא תעשה של "לא תעשו כן לד' אלוקים" ויכולו לשרוף את המזוזות בעיר הנידחת? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. במחיקת ושריפת השם יש גם מצות עשה: "את ד' אלהיך תירא". (מנ"ח). 2. את המצוה לא מקיימים כששורפים מזוזות משום שאינן נחשבות כשלל העיר אלא כשלל שמים. 3. אף מחיקת שם הלא נהיה דע"ז ולכן חמור יותר. 4. את מצות העשה לא מקיים עד ששורף כל העיר, ואת האיסור עוברים על כל אזכרה ואזכרה ומשום שלא נהיה יחד לא דוחה זה את זה. (עמודי אש). 5. יש לאוים רבים: כמנין האזכרות שבמזוזות ולא אומרים שמצות עשה אחת תדחה כמה לאוים. 6. כיוון שכתוב: "ואבדתם את שמם" דורשים: 'ולא שם אלוקים', אם כן, זו מצות עשה הבאה מכלל לאו, שהוא עשה ואין עשה דוחה אותה. (ערוך לנר)

ניתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: http://ladaat.info/gilyonot.aspx או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

https://yiddishevinkel.com/gilyones או באתרים: 'דרשו', 'תורת יוסף'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1, ובמערכת.

© כל הזכויות שמורות לאהרן ביין.

ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775